

Leven in Gods Tegenwoordigheid

New Wine avond in Leiden op 6 oktober 2012

door Martin Tensen

Leven in Gods Tegenwoordigheid, als je dat prima kon ervaren zat je hier waarschijnlijk niet. We vinden het moeilijk. Hoe kun je het leren? Leven in Gods Tegenwoordigheid: een moeilijke uitdaging of een prachtige uitnodiging - daar gaat het vanavond over. Naast blokjes uitleg gaan we vooral oefenen met komen en leven in Gods Tegenwoordigheid, want het is iets dat je kunt leren. Het kost in het begin moeite, maar het mag een gewoonte worden.

Gebed

Heer God, u bent onze Schepper, onze Koning, we aanbidden u.

We buigen ons voor u, we verootmoedigen ons en eren u.

Spreek tot ons, diep in ons hart, maak ons vermogen om van u te ontvangen, u te zien groter, zodat we meer van u kunnen bevatten.

Laat ons diep beseffen en ervaren dat we in uw nabijheid mogen leven.

Leer ons hierin te groeien, te ontvangen, onze positie, rijkdom te zien en gebruik deze avond hierbij. Amen.

Gods Tegenwoordigheid praktiseren is niet simpel en vanzelfsprekend... Zelfs van moeder Teresa, de moderne heilige, wordt door haar biograaf gezegd dat zij zich vanaf het moment dat zij de straten van Calcutta introk (dus het begin van haar bijzondere werk in India) tot aan haar dood door God absoluut verlaten heeft gevoeld. Hoe kan het, dat iemand die alles voor God aan de kant zet, Hem in alles diende, zelf de vreugde van Gods Tegenwoordigheid niet kon ervaren? Ze zei zelfs ooit: 'Ik voel de verschrikkelijke pijn dat God mij niet wil, dat Hij niet echt bestaat.' Of een voorbeeld dichter bij huis: een tiener die in een heel christelijk gezin opgroeide, maar in de puberteit raakte hij het spoor bijster. Hij zei: 'ik weet het allemaal wel, maar ik kan er niets mee, ik voel er niets van. Daarom doe ik er niets mee.' Het geloof is leeg, zinloos voor hem. Terwijl hij nu alle belangrijke beslissingen in zijn leven moet nemen, zonder de steun van God te ervaren...

Wat is er met ons aan de hand? Het is geen luxe om hierbij stil te staan.

We gaan in op 5 dingen:

- *De twee manieren van kennen: ratio en intuïtie*
- *Gods tegenwoordigheid oefenen met twee gebeden*
- *De betekenis en functie van ons voorstellingsvermogen*
- *Het geheiligde voorstellingsvermogen, en hoe we reiniging ontvangen*
- *De oefening van de tuin van ons hart*

Je kunt denken: we nodigen God uit om dichtbij te komen, dus dan komt hij. Maar als ik het niet ervaar, dan komt hij blijkbaar niet... maar vooraf moet het duidelijk zijn: als God ver weg lijkt, ligt het nooit aan hem. Of we het nu ervaren of niet, God is altijd dichtbij, dat heeft hij beloofd, dat verandert nooit. Het is óns probleem.

Dit probleem wordt in de eerste plaats veroorzaakt door onze manier van denken.

Leanne Payne noemt het de scheiding in onze twee manieren van kennen/denken:

aan de ene kant verstandelijk, rationeel, analytisch denken en aan de andere kant

intuïtief, ontvangend denken. In moderne taal: de scheiding tussen ons hoofd en ons

hart, of tussen onze linker- en rechterhersenhelft. Terwijl ze elkaar horen aan te vullen en in evenwicht, in balans horen te zijn, zijn ze in onze moderne wereld en daardoor ook in de kerk uit elkaar gegroeid, het is uitgelopen op een tegenstelling. Wij noemen het analytische denken wetenschappelijk verantwoord, we zetten alles op een rij, we nemen de wereld waar met onze zintuigen, het zichtbare, de werkelijkheid is in wetten te vatten, dus betrouwbaar.

Maar deze categorie werkt niet als het gaat over de bovennatuurlijke, onzichtbare werkelijkheid. Want je kunt God niet met je zintuigen zien, voelen, horen, etc.

Als je wetenschappelijk wilt zijn, verstandig, analytisch (dat wordt in onze maatschappij hoger gewaardeerd), dan kun je dus onmogelijk geloven. Geloven is dan voor zweverige mensen die niet in de werkelijkheid staan.

Gelukkig is er een tweede manier van kennen: intuïtief, ontvangend kennen, met je hart, waarbij je de zintuigen van je hart inzet, dan gaat het dus om de onzichtbare wereld. Dat is niet raar!

Want de waarheid is dat het zichtbare is voortgekomen uit het onzichtbare. Hebreeën 11:2 'Door geloof komen we tot het inzicht dat de wereld door het woord van God geordend is, dat dus het zichtbare is ontstaan uit het niet-zichtbare.'

Dus het onzichtbare was er eerst, dat is massiever, betrouwbaarder.

Hoe richt je je op de onzichtbare dingen?

Door middel van onze intuïtie en ons voorstellingsvermogen.

A. Intuïtie - met de oren en ogen van ons **hart**. Hoe leer je dat? Het vreemde is dat we het allang kunnen, maar we hebben het afgeleerd. Het is namelijk de eerste manier van waarnemen die we ontwikkelen als we als baby de wereld binnenkomen. Ons rationele denken ontwikkelt zich pas veel later. Eerst komt dus het intuïtief kennen. Maar ongeveer tegen ons zevende jaar hebben de meesten van ons het afgeleerd. Creativiteit, onschuld en onbevangenheid zijn dan voor een groot deel verdrongen door het analytische.

We kunnen dit intuïtieve kennen weer aanleren door naar een kind te kijken. Dit bedoelt Jezus met worden als een kind. Een paar dingen:

1. Dit intuïtief kennen **is er vanaf de geboorte**. Een klein kind *kent* veiligheid, het *weet* wanneer mensen gespannen zijn, als er vrede is. Een kind neemt de angst, de veiligheid in zich op met de melk die het drinkt. De melk en de veiligheid of de angst komt rechtstreeks binnen.

2. Deze manier van kennen werkt altijd **via mensen**, dus alleen via relaties. Dan komt het tot bloei. Maar vaak is het juist in en door relaties beschadigd. Om het weer te leren moeten we dus aandacht besteden aan relaties. Of het nu is met God, de natuur of mensen. Je moet je hierbij open stellen. We moeten ontvangen van Gods schepping, ontvangen van de schoonheid. Maar we moeten eerst weer in de relatie stappen, onbevangen als een kind. Dat geldt ook voor onze relatie met de Heer.

3. Deze manier van kennen groeit door **ervaring**. Het is een soort zesde zintuig, waar je weer op moet leren vertrouwen. Een brandweerman *weet* op welk moment hij uit het brandende gebouw moet gaan. Hoe weet hij dat? Niet door analyse. Hij is zo vaak in brandende gebouwen geweest dat hij het *weet*. Al onze impressies, gevoelens en diepe herinneringen stellen ons in staat om zonder rationeel denken op een gebeurtenis te reageren, gebaseerd op diep weten omdat we de ervaring kennen, omdat je het eerder hebt meegemaakt.

Dit vermogen helpt ons om niet alleen te kijken maar om te *zien*, niet alleen te horen, maar te *begrijpen*. Je ziet, weet meer.

Hierbij moeten we wel een kanttekening plaatsen: er wordt in bepaalde hoeken van de kerkelijke wereld veel nadruk gelegd op geestelijke ervaringen, emoties, openbaringen, bovennatuurlijke wonderen en tekenen. Veel christenen varen hier blind op: als er iets gebeurt, als het goed voelt, dan is het goed. Maar het is kwetsbaar, het mondt uit in sentimentalisme. We vergeten dat deze manier van kennen, onze intuïtie, is vervormd. De 'zintuigen' van ons hart zijn net als onze gewone zintuigen vervormd door de zonde. Dus we moeten een correctie inbouwen. Niet erop blindvaren, maar het **leren** gebruiken! Daarom is er evenwicht nodig tussen de twee manieren van kennen. We moeten een ervaring, een intuïtief weten ook bekijken, evalueren, en vooral toetsen aan de bijbel!

Een tweede reden om voorzichtig te zijn: soms heeft ons intuïtieve wezen **genezing** nodig. Onze herinneringen zijn met de beelden en emoties in ons hart opgeslagen als in een computer. Soms komen de emoties uit het verleden terug in een huidige situatie, we voelen plotseling emoties zonder dat we weten waar ze vandaan komen. Dan heeft het te maken met een situatie die lang geleden is gebeurd. Heb je wel 's meegemaakt dat je reactie niet in verhouding staat met wat er op dit moment echt gebeurt? Dan **herkent** je hart iets wat eerder is gebeurd. Dat kan de Heer aanraken in wat we noemen 'genezing van herinneringen.'

Deze twee manieren van kennen vullen elkaar aan, ze vormen samen een geheel, dus een christen schakelt zijn gezond verstand niet uit, noch zijn intuïtieve vermogens, ze worden juist versterkt. De bruggetjes tussen de twee hersenhelften mogen groeien, sterker worden, de twee helften mogen samenwerken.

Gods Tegenwoordigheid praktiseren, betekent dus je intuïtieve wezen inschakelen, het intuïtieve vermogen is niet irrationeel, maar transrationeel. Het gaat niet tegen je verstand in, het gaat er bovenuit.

Mario Bergner zegt hier over: 'De Tegenwoordigheid van Christus is niet een gevoel dat ik te voorschijn moet toveren, het is een werkelijkheid die mijn voelende wezen overstijgt' (Mario, 97).

Dus: God wil ons intuïtieve vermogen gebruiken, maar hij is natuurlijk veel groter.

Mario zegt ook: 'Gods Tegenwoordigheid is iets anders dan een gevoel van de tegenwoordigheid.' Dus we zoeken niet een **gevoel** van de Tegenwoordigheid, maar we zoeken Gods Tegenwoordigheid, die we soms wel en soms niet voelen. Maar hij is er altijd!! We kunnen het alleen niet altijd zien met ons hart...

Mario stelt twee oude oefeningen voor: de naam van Jezus bidden en zingen

oefening 1 Het Jezus-gebed

(zie achteraan dit document)

Ik wil je een geheim vertellen over deze onzichtbare werkelijkheid, Gods Tegenwoordigheid. Paulus noemt het letterlijk een mysterie in Kolossenzen 1:27 NBG 'Hun heeft God willen bekendmaken, hoe rijk de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de heidenen: Christus onder [letterlijk: in] u, de hoop der heerlijkheid.' Christus in u, de hoop der heerlijkheid.

Daar kan ik een theologisch verhaal over houden, maar dat ben je morgen vergeten. Ik wil je graag helpen om dit morgen ook nog te weten en altijd. Want dit is het **geheim** van het leven van een christen. In 2 Petrus 1:4 staat dat het diepste uitgelegd: we hebben deel gekregen aan de goddelijke natuur. 'We hebben Gods natuur in ons'. Dat gebeurt door de wedergeboorte, als je je bekeert van je zonden en Jezus vraagt je te vergeven en een nieuw leven te geven. Dan krijg je letterlijk

een nieuw leven - dat nooit meer stopt, het is eeuwig, je wordt opgetild in de hogere werkelijkheid. Maar veel christenen blijven hierbij steken, nou dat was het dan. Nu maar wachten tot ik de hemel binnen mag. Ze hebben het niet echt begrepen...

Het geheim is dat je nu met God bent verbonden, dat Jezus letterlijk in je woont. Dat hij een deel van je is. Daarover gaat het in Johannes 17:20-23 hetzelfde mysterie. 'Ik bid niet alleen voor hen, maar voor allen die door hun verkondiging in mij geloven. **21** Laat hen allen één zijn, Vader. Zoals u in mij bent en ik in u, laat hen zo ook in ons zijn, opdat de wereld gelooft dat u mij hebt gezonden. **22** Ik heb hen laten delen in de grootheid die u mij gegeven hebt, opdat zij één zijn zoals wij: **23** ik in hen en u in mij. Dan zullen zij volkomen één zijn en zal de wereld begrijpen dat u mij hebt gezonden, en dat u hen liefhad zoals u mij liefhad.'

De eenheid tussen de Vader en de Zoon is diep, de drie-eenheid snapt geen mens, het is een mysterie. Zonder hun identiteit te verliezen zijn ze diep met elkaar verbonden. En diezelfde term een-zijn gebruikt Jezus voor zijn verbondenheid met ons! Ik zeg niet dat we als God worden. Ik zeg: we zijn diep met God verbonden. Ik zeg ook niet dat God dus ergens in een hoekje van ons hart woont. Hij blijft de grote God die ver boven ons is verheven, alomtegenwoordig, almachtig, alwetend. Dat is het mysterie. De vroege christenen kenden dit geheim.

Een van de vroege martelaars heette Felicitas. Het was in die tijd niet verboden om christen te zijn, maar wel om een ander christen te maken. Felicitas had een nieuwe christen begeleid bij de voorbereiding op de doop. Ze werd gevangengenomen. Ze zou voor de leeuwen worden gegooid, maar de wet verbood dat als een vrouw zwanger was. Dus ze wachtte in de gevangenis totdat haar kindje geboren was. Toen haar dochttertje geboren was vroeg een bewaker aan haar: hoe kun je dat opbrengen, weet je hoe pijnlijk het is om door de leeuwen te worden verscheurd? Felicitas antwoordde: Toen ik mijn kind baarde, was mijn lijden alleen voor mijzelf. Maar als ik straks tegenover de beesten sta, zal er een Ander in mij lijden, omdat ik zal lijden voor hem.' Jezus droeg de pijn voor haar. Daarom was zij niet bang. Een Ander woont in mij!

Hoe leren we hieruit te leven? Het is weten, rationeel, maar ook echt beseffen in ons hart, in ons centrum, de kern van ons leven. We kunnen het uitbidden. En je lichaam kun je laten meebidden. Dat gaan we doen. Het is een gebed van verbondenheid.

Oefening 2 Een Ander leeft in mij

Joh. 17:20-23 en 26

Voorstellingsvermogen

Het ene aspect van kennen met ons hart is dus onze *intuïtie* leren gebruiken.

B. Het andere is ons **voorstellingsvermogen**. Het zijn de twee instrumenten van het vermogen om te ontvangen. Ons voorstellingsvermogen is erg creatief, rijk, en niemand kan het ons afnemen. Dat zie je bij mensen in diepe problemen, zoals christenen die worden vervolgd, ze verloren soms alles, maar ze hielden het vol, door hun gezonde voorstellingsvermogen! Hun voorstellingsvermogen was gevuld met gezonde dingen, hoe ziek hun omgeving ook was. Gezond is alles wat waar, mooi en goed is.

Dus we moeten ons voorstellingsvermogen leren gebruiken, het ontwikkelen. Is dat wel goed? Het riekt naar New Age... Het voorstellingsvermogen is niet het vermogen om het onechte waar te nemen (dat is rijke fantasie), maar om de onzichtbare werkelijkheid waar te nemen met ons hart. Het gaat dus niet over sprookjes, iets wat

je graag zou willen zien, maar wat er niet echt is. Het gaat om dingen die we niet kunnen zien, maar die er wel echt zijn.

Het is het instrument in onze ziel waarmee de Heer ons helpt om binnen te gaan in de werkelijkheid van zijn koninkrijk. Het gebeurt als wij met de Goede Herder gaan zitten aan de stille wateren in Psalm 23. Het gebeurt als we de troon van God zien en het levende water dat uit die troon stroomt. Het water komt in ons wezen en reinigt ons. Het is het vermogen waarmee we het kruis zien, waar Jezus stierf. De Heer gebruikt ons voorstellingsvermogen om ons, ons hart, in zijn Koninkrijk te brengen. Maar als we er eenmaal zijn is het allesbehalve denkbeeldig. Het is echt. Hij gebruikt dit vermogen om ons te laten binnengaan.

Oswald Chambers zegt (zie 10 en 11 februari in *Geheel voor Hem*)

'Is uw voorstellingsvermogen vast op God gericht, of is het verkwijnd? ... Als ge uw verbeeldingskracht nooit gebruikt hebt om u zelf voor God te plaatsen, begin er dan nu mee. Het dient nergens toe te wachten totdat God komt; ge moet uw voorstellingsvermogen van de afgoden afwenden en ge moet naar Hem opzien en u laten verlossen.'

Je moet jezelf disciplineren om de onzichtbare werkelijkheid te zien met de ogen van je hart. Er staan veel aanwijzingen in de bijbel.

Psalm 16:8 NBG 'Ik stel mij de Here bestendig voor ogen; omdat Hij aan mijn rechterhand staat, wankel ik niet.'

Psalm 25:15 'Ik houd mijn oog gericht op de HEER, hij bevrijdt mijn voeten uit het net.'

Hebr. 12:2 'Laten we daarbij de blik gericht houden op Jezus, de grondlegger en voltooiër van ons geloof.'

Jezus zei steeds opnieuw 'Zie...' De bekendste tekst is Matteüs 28:20 '**Zie** Ik ben met u al de dagen...' NBV 'houd dit voor ogen' - Dus: je moet het je voorstellen, je moet de tweede manier van kennen gebruiken.

Ons voorstellingsvermogen is de deur naar binnen, in de werkelijkheid waarin we horen te leven. Het is daarom heel belangrijk waar we ons voorstellingsvermogen mee vullen. Het werkt niet als je je voorstellingsvermogen vult met vuile dingen, geweld, foute beelden. Ze gaan niet samen met de heilige dingen van God.

Moeten we het dan maar niet meer gebruiken? Nee, we hebben het nodig, anders kunnen we Gods werkelijkheid niet zien, Gods Tegenwoordigheid niet praktiseren. Het niet gebruiken is geen oplossing. We moeten het weer goed leren gebruiken.

Ons voorstellingsvermogen is als een computerscherm, waar een beeld op wordt geprojecteerd. Wij bepalen zelf welk beeld dat is, wij kiezen de website, welke film wordt afgespeeld. Geweld, porno, leugens, demonische activiteiten hebben ons voorstellingsvermogen besmeurd. Vaak ook de dingen die anderen ons hebben aangedaan. We schamen ons, zijn bang. Daarom is het belangrijk om eerst de oefening te doen van reiniging van het voorstellingsvermogen. Dan kunnen we zo gauw er onheilige beelden boven komen, het aan Jezus geven...

Oefening 3 De reiniging van het voorstellingsvermogen

Een ander probleem bij het praktiseren van Gods Tegenwoordigheid is stil worden, soms is dat heel bedreigend. Want dan komt onze onrust boven, de spanning in onze ziel, of die in ons lijf is opgebouwd, de adrenaline in onze cellen, een soort gif. We hebben geleerd dat te verdringen, weg te duwen, want dat is prettiger. We vluchten dan in bezig zijn, druk zijn, denken over van alles, zorgen dat er altijd mensen om ons heen zijn, of altijd werken.

Maar in Gods Tegenwoordigheid komen betekent stil worden, anders kunnen we niet luisteren naar God, van hem ontvangen... en dan komt alles met grote kracht boven. Want God ontmoeten is geen drukte, het gebeurt alleen in rust en stilte.

Elia ervoer het, in de woestijn sprak God tot hem:

1 Koningen 19:11-13 'Kom naar buiten,' zei de HEER, 'en treed hier op de berg voor mij aan.' En daar kwam de HEER voorbij. Er ging een grote, krachtige windvlaag voor de HEER uit, die de bergen spleet en de rotsen aan stukken sloeg, maar de HEER bevond zich niet in die windvlaag. Na de windvlaag kwam er een aardbeving, maar de HEER bevond zich niet in die aardbeving. Na de aardbeving was er vuur, maar de HEER bevond zich niet in dat vuur. Na het vuur klonk het **gefluister van een zachte bries**. Toen Elia dat hoorde, sloeg hij zijn mantel voor zijn gezicht. Hij kwam naar buiten en ging in de opening van de grot staan, en daar klonk een stem die tot hem sprak...

Vaak is Gods stem die stille zachte stem. Daarom moeten we stil worden, tijd nemen Psalm 46:11 'Laat af en weet, dat Ik God ben' - wordt stil!

Maar dan komt al snel de onrust boven. Het is als boren naar olie: ook al weet je dat het in de grond zit (onderzoek heeft het al aangetoond), er komt niet direct olie, eerst komt de blubber en de bagger. Als jij stil wordt, komt eerst blubber, angst, vervelende herinneringen, pijn, afwijzing. Laat het maar komen, geef het gelijk aan God. Jezus heeft alles gedragen en wil het opruimen.

Gods Tegenwoordigheid praktiseren kost dan extra moeite, maar het is geen excuus. Nu doen we een oefening van je voorstellingsvermogen om je onrust en angst naar boven te laten komen.

Oefening 4 De tuin van je hart

Oefening 1 Het Jezus-gebed

De naam van Jezus noemen, zingen
De naam is het wezen, is vol macht, dichtbij

(n.a.v. Lucas 18:13)

Het werd ontwikkeld door een monnik in de Oosters orthodoxe kerk

‘Heer Jezus, Zoon van de levende God - wees mij zondaar genadig.’

Of:

‘Jezus Christus, Zoon van God - ontferm u over mij.’

Of:

‘Jezus Christus, Zoon van God,
Ontferm u over mij, uw beminde.’

In- en uitademen (het eerste deel inademen, als opnemen van waarheid, het tweede deel uitademen, als reiniging van geestelijke afvalstoffen)

Langzamerhand blijft je lichaam doorbidden, ook als je met iets anders bezig bent.

Oefening 2 Een Ander leeft in mij

Johannes 17:20-23 en 26

20 Ik bid niet alleen voor hen, maar voor allen die door hun verkondiging in mij geloven.

21 Laat hen allen één zijn, Vader. Zoals u in mij bent en ik in u, laat hen zo ook in ons zijn, opdat de wereld gelooft dat u mij hebt gezonden. 22 Ik heb hen laten delen in de grootheid die u mij gegeven hebt, opdat zij één zijn zoals wij: 23 ik in hen en u in mij. Dan zullen zij volkomen één zijn en zal de wereld begrijpen dat u mij hebt gezonden, en dat u hen liefhad zoals u mij liefhad.

26 Ik heb hun uw naam bekendgemaakt en dat zal ik blijven doen, zodat de liefde waarmee u mij liefhad in hen zal zijn en ik in hen.

Hoe leren we zo te leven? Het begint met weten, echt beseffen in ons hart, ons centrum, de kern van je leven. Je ontvangt het in gebed. En je kunt je lichaam laten meebidden. Dat gaan we doen. Het is een gebed van verbondenheid en ook een belijdenis (je mag jezelf aan deze waarheid herinneren).

Ga maar even staan.

Leg je hand op je hart (je kern) en strek je andere hand uit naar God.

Ik erken dat er een Ander in mij woont - Jezus Christus is zijn naam.

In Hem ben ik verbonden met de Vader. Zijn Geest woont in mij.

Jezus – U bent in mij zoals de Vader in U is.

Ik ben in U zoals U in de Vader bent.

Ik strek mij uit en verbind mij met de Vader in de hemel.

Dank U wel, amen.

Weet je wat het mooie is? Als je dit leert beseffen, gaat Jezus' werk in je leven groeien. Hij zal iedere uithoek van je hart gaan vervullen, je leert naar hem te luisteren en hem te dienen, niet omdat het moet, maar omdat je het graag wilt. Je leert met hem samen te werken.

Oefening 3 Gebed voor de reiniging van ons voorstellingsvermogen

'Daar zal ik de Israëlieten ontmoeten en die plaats zal door mijn aanwezigheid worden geheiligd.' Ex 29:43.

Ontspan je, ga gemakkelijk zitten, adem rustig in en uit.

Richt je gedachten op Jezus.

Vaak is ons voorstellingsvermogen vervuild en besmet.

Vraag God om elk negatief, onrein of pornografisch beeld in je hart naar boven te brengen.

- - - -

Geef het nu aan Jezus.

Het helpt vaak om met je hand de beelden uit je hoofd te pakken en aan Jezus te geven. Maak die beweging maar als het je helpt.

Soms is er een hele serie, soms is het als een film.

Geef ze allemaal aan Jezus.

- - - -

En kijk dan goed wat hij ermee doet.

Dank u Jezus!!

Nu vragen we u, heilige Geest,
om al deze plaatsen te vullen met uw heiligheid,
dank u dat u het schoonwast,
vernieuw het voorstellingsvermogen,
zodat het u kan dienen.

Kon je zien wat Jezus ermee deed?

Klopt het beeld met wat je in de bijbel over de kracht van het kruis leest?

Oefening 4 De tuin van je hart

Stel je je hart voor als een tuin. Dat is een bijbelse gedachte:
Jesaja 35 de woestijn zal bloeien. Lees vers 1-2 en 6-7

1 De woestijn zal zich verheugen,
de dorre vlakte vrolijk zijn,
de wildernis zal jubelen en bloeien,
2 als een lelie welig bloeien,
jubelen en juichen van vreugde.

De woestijn tooit zich met de luister van de Libanon,
met de schoonheid van de Karmel en de Saron.

Men aanschouwt de luister van de HEER,
de schoonheid van onze God.

6b waterstromen zullen de woestijn splijten,
beken de dorre vlakte doorsnijden.

7 Het verzengde land wordt een waterplas,
dorstige grond wordt waterrijk gebied;
waar eenmaal jakhalzen huisden,
maakt dor gras plaats voor riet en biezen.

Hosea 14:8

Dan is het weer goed toeven in zijn schaduw, er wordt weer koren verbouwd. Het zal
bloeien als een wijnstok, befaamd zijn als de wijn van de Libanon.

Vraag Jezus je te laten zien wat er in je tuin is.

Ontspan je en kijk rond in die tuin.

Wat zie je? Wat hoor je? Wat ruik je?

Zijn er bloemen? Planten? Bomen? Vlak of heuvel?

- - -

Er zijn mooie dingen, maar er zijn ook angsten in je hart.

Die angsten zijn als onkruid in je tuin.

dus als je het ziet, vraag Jezus dan eerst hoe de angst heet.

- - -

Het hoort er niet thuis, dus je mag het eruit trekken.

Geef het aan Jezus en kijk heel goed wat hij ermee doet.

Soms is de angst zo groot als een boom, met diepe wortels.

Je hebt misschien hulp nodig om de boom van angst eruit te trekken,
vraag Jezus dan je te helpen.

Jezus is je gids, hij zal je leiden.